

UŞŞAK
(Cumhur İlâhî)

DEVR-İ HİNDÎ

Vec hi yâ re

dûş o lan â

lem de sey-rân

is te mez

Câ ni ni câ nâ ne ne tes Hâ
Hâ ne î kal bin de tes Hâ

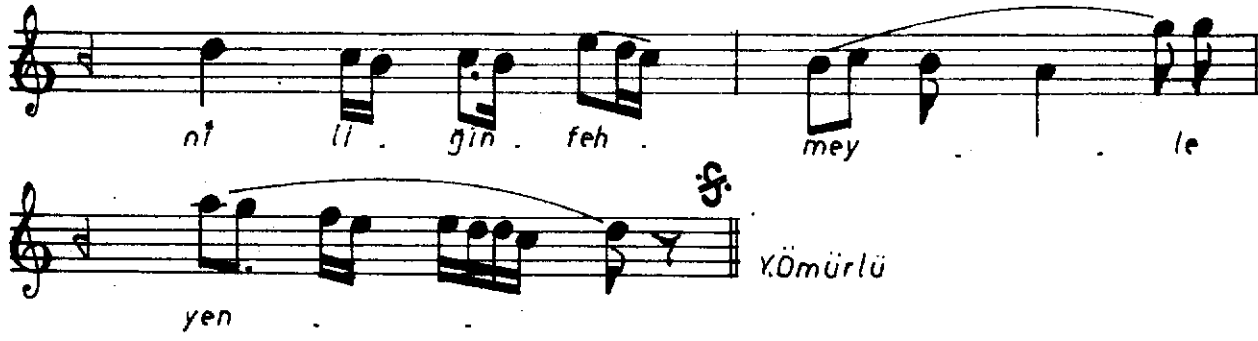
lîm dan a man a man ey gay le ri yen mih

cân mân, is is te

mez. ah mez karâr

Bu. mi sâ fir

hâ ne nîn fâ

Vech-i yâre düş olan âlemde seyrân istemez
Cânını cânâna teslîm (aman aman) eyleyen cân istemez

Bu misâfirhânenin fânîliğîn fehm eyleyen
Hâne-i kalbinde Hak'dan gayri mihmân istemez

Gerçi zâhir ilminin nef'i de vardır tâlibe
Lîk esrâra erenler sûrî irfân istemez

"İrci'î" âvâzı erdi mûrg-i cânın sırrına
Bîkarâr oldu anıñûn verd-i handan istemez

Mâsivallahtan mücerred oldu İBRÂHİM bugün
Vârını dildârd' verdi vasl u hicrân istemez (I)